

لادگار

خندوانی

جه مال نوری

۱۹۸۰

میکله کهی له .. له و پرگای دامینی کنیه که دا مول
نه داو تاقه تی نه کردن ، گه ماله بوری نه کرده پاسه وانیان
جا خورجه کهی له شانی نه کرده وه . له ته نیشت خویه وه
دای نه نا . خویشی له خوار .. رانه میکله وه لای دریز
نه بیو .. شانی لی دا نه داو دهستی چه بی نه نایه زیر
چه نای خهفت : جار جاره خه وه نووسکه کوتایی
به تارمایی خمه سه پوزه کانی نه هینای نه خمه
بوجزوکاویانه زامی قول قولیان له میشکو دلیا جن
نه هیشت و نه فرهتیان له قه زاو قه دری نه و پوژکاره
ناله باره نه کرد که نه کرده خه مانه بیان له دل و کالله بیا
قوت کرد بیووه :

جار جاره ش بیری و پل نه که وته کیومال کردن و
پشکنین بونهینی به کانی پال کاشه به برده کان و زیر دار
به پروه قه نه ستورو به سالاچووه کان : . تاوینکیش
بیری له کوچ و کوچباری ووبسوی ژیانی سه رکه ش و
سمکول کردنی نه سبه دولدولی ته و پل و کاکول سهی ش
باوکی په حمه تی نه کرده وه که چون نه میش کاتی

کا !! ... دلوپیک ده سرم وه دوانی تر ، دهی تر ، سه دی تر
له وان به له تر داده چورایه خواری . ده ستم یه که پارچه ده بن به
ناور ، ده شوریتی وه . په نجھیه که ده نیمه نیو لیوہ کانم ، تامی
زان و خه و پاکی و راستی به ره و ناخم هله ده کشی . نامه وی
لیوہ مکانم لیک که مه وه ، ده ترسم له وی نه وک له گه ل
جولانه وه یاندا بینه هلم و مانای خویانم لی بشارنه وه . دلوپه کان
قوت ده دهم .

فینکی به گه روومدا شوی ده بیته وه ، داده بزی تا به هه موو
ده ماره کانم بلاو ده بیته وه . نه و ساته ههست به خوییه کی
بنی هاویتا ده کم . ده مه و چاوم گه ش ده بیته وه ، پانایی گلینه کانم
به بین تر ده بن ، چاوه کانم وه کو ته لسکوبی لی دنی . به ناو به زن و
بالای دا ده چیتے خواری . ده گه مه ناو ژووی ناخی له وی
مه موو شتی ناسایی نه هاته به ر چاو ، به لکو شتے بھوکه کان
که ورده تر ده بینم ، شتے نادیاره کان په ردهی نه هینی و
شار او وه بیان له سه ر لاده بدری و به هینی له گه ل چاوه کانم
ده که ونی چاوشارکنی . ناو دلی وه کو شاریکی بھوک دینه به ر
چاوم .. و هر زستانيکی تووش ، شه قامه کان کز ده بینرین ،

کولان و خانووه کان له ناو تاریکی دا نقوم بیوین ، نه وهی ناوی
ناده میزادیشه به که هنگاوی تیا بنی به ناو قبو چلهاودا بز
ده چیتے خواری .. شهل ، کویز ، مندال ، ریبوار ، ویله کان
نه مانه شه هه موویان له زیر چه تری بنی نارامي خویان گرموله
کریدیو . که چاویان به من ده که وی راده چله کن .. دینه وه
سه رخو ، نه و سا به ده نکنیکی بز لومه هاوار ده کن .. نه بز
تووش و مکونه و نامانخه یته ناو دلت ؟؟ نهی نه وه نی یه نه و شو خه
مه موو روذی چهند جاری ہوش و به لاش ناخی خویان بز کو
ده کانه وه به گری زانه کانی ناگریان تی به رده دا ، بز نه وهی
لاشهی سریوومان گه رم بیته وه . نهی نه وه نی یه نه و عاشفه ،
مه موو ژمنی پارچه یه که له گوشتی نه نداميکی خویان بز لی
ده کانه وه بز نه وهی زگی بز سیمانی لی بز که بنه وه ؟؟ باوهشی
پیاکه .. باوهشی پیاکه ، تانیووه له نیمه به ریته وه ناو دلی تووش .
نیتر خوم بنی ناگیری و بنی سی و دوونه مجاهه باوهشی پیا ده کم ،
به خومه وهی ده نووسینم .

به سه رهاتی سه رنجی رانه کیشاوی و جاره و هبیرت بینته وه
وهکوئه وهی ..

چهند منالی لاساری گوند به خر نه به رد لاقیکیان
شله کردبی و توش به قوروسکه قوروبله شله شله شله
دهستیان هلهاتبی و جا له پهنا پاسا، یکدا یا که لاوه
بوخاویکا لایی که وتبی و چاوه بروانی، مابذ بروانی زام و
جی نازاره کانت کردبی ! .

پان نه بناری نه م کیوانه راوه دلوی گورگنی ..
چه قلن .. پیویسیه کی فیلبارت نابی و پارت کردبن و
چه میله کانت نابنه سرت وقه سه ریان ، یا گازه رهی
پشتیان و به مرپر روحت بردن تا خاوه نه که ت هاتووه وله
ژیر چنگتی ده رهیناون ! . یان هر بوت نه گیراون و
خاوه نه که ت له داخا به بووتا هاتووه و به ته مهلو
بوده لی یان هیچ له بارا نه بروی داناییت ! .

که رچی نه مروکه بومن خیرت داوه ته وه پاسه وانی باش
نه کهیت ! .

که ماله بور نه م هه قایه تانه لی له به رگوی خوش بون
بونی ره زامه ندی و راستی بوبوجونه کانی مام وهی
به کلکه له قنی یه ک نه سه ملان !! .

جا .. مام وهیس هله ستاره کانی اوی بـ ۵۰-۴۰
کیوه که دا ده سنویزیکی بونه شتو بروی نه کرده بیله و
چوار رکات نویزی نیووه بروی بونخوا نه کردو واپی
خورجه کهی رانه کیشاویه بهر ده می و چی تیابوایه مهی
نه پشت و نان و پیخوری له نیوان خوی و که ماله بور به ش
نه کردو دوا جار دهستیکی شوکرانه ای به ردنیه ماش و
برنجی کهیا نه هیناوه ده مه و نه سریکی دره نگانیش ،
میکه لی خر نه کرده وه و له که ل خور ئاوابونا نه یکرنه وه
به ناودی دا ! .

گه نجیتی له که ل هاو ته منه کانیا به راوه شکاره وه به سه
نه برد !

- ئای بوز تووله چوار بهل کورته به لنه که کهی ! بوز
تفجییه لوازه گوی شووه پشت چه ملوه سه رما
برده لنه کهی دوای نه سپه شنی ! .

ده روازه هی وینی ئاگراویشی له هیلانه ای
خه لوهتگای گه نجیتی و هه برهتی دلداری و نه و مالداریشی
نه کرده وه ! که جی نیستاکه ... به هماره زه رده کانی دوا
ته منه و زانی نه و عیشه خاوینانه ای له سینه ای به رینیا
خه وانووه و تیکل به زانه گریانی نهینی به کانی خم
لینیشتیوی دلی کرد وون ! .

خه مه کانی فریشته يه کی به بوبال هله بیوزا و بون
که له دامینی بناره دا به ره لای نه کردن . هه ندی جار
به سه رکله شکاوه کانی گویی باوکی په محمد تیبا
نه نیشتیه وه که له نیزیک قسن و گومه زه کهی مام شیخه وه
بوبو . بوبه بیخوستی نازه مل و به شه و ولاخ و خه لکی !

خوالیخوشبوی باوکی کاتی خوی له ناو گومه زو
قسنی نه مام شیخه وه ، په شماری بونی هاته ده رنی له
کاتی زیارت کردنیا و بیوهی داوه ک نه لین تیوكی سه ری
بابردی !! .

بوز نه وهی که من خه مه کانی به با بدات ، چاویکی
نه خشان به خوارو نهودی میکله تاقت کراوه که داو له
که ماله بوری نه بروانی و جا که به زیت و ووریانی يه وه
نه بیدی دلخوش نه بوبو . کلکه له قنی نیوارانی سه ر
نه نوری وه بیرنه هاته وه که چون به ده و برو خولی خه جهی
زنبادی و نه جی به نیازی نه وهی کولووه نانیکی گرمی ناو
نه نوری بوه لدات و نه میش له ژیر کله کانیدا بیهاری و
بیکرمنی ! . جا له که ماله بور نیزیک نه برووه و بیی
نه گوت ..

بیکومان توش خودجی دلت که من خه مه خاری
پوزانیکی را بسوردیوی هه رتی ئاخنراوه ! . ئایا